

Efter händelserna i Köln och Kungsträdgården:

Lämna rasismen utanför

Okej, låt oss prata om olika kulturers kvinnosyn. Men lämna rasismen utanför.

I början av veckan möttes Liberalernas Birgitta Ohlsson och Vänsterpartiets Rossana Dinamarca i SVT:s Aktuellt. Två feminister på olika kanter av det politiska landskapet skulle göra upp i frågan om sexuellt våld mot kvinnor, och huruvida det är väsentligt att

diskutera kulturella skillnader i synen på kvinnor. Medan Ohlsson hävdade att vi måste våga prata om förövarens bakgrund och kulturella rötter så ville Dinamarca hellre lyfta fram män som grupp, med patriarkala strukturer långt bortom individens ansvar.

Ur ett ideologiskt perspektiv är deras olika hållningar förståeliga. Men vad är det som säger att de inte går att förena?

I diskussionen som uppstått efter den senaste tidens uppmärksammade händelser i bland annat Köln och Kungsträdgården, där kvinnor har blivit sexuellt trakasserade och attackerade av män i grupp, har allt för mycket fokus riktats mot att välja sida. De som

Reagera på dagens ledare
na.se

har vågat ifrågasätta andra kulturers och länders kvinnosyn har blivit bemötta med anklagelser om att vara rasister eller ignoranta inför de problem som finns i Sverige. Å andra sidan, de som försiktigt har försökt höja ett finger för att poängtera att sexuellt våld och förtryck mot kvinnor inte

bara förekommer någon annanstans, utan även på hemmaplan har stämplats som trivialiserande.

I själva verket krävs det att vi har flera tankar i huvudet samtidigt när vi pratar om mäns våld mot kvinnor. Vi måste kunna prata om våldet mot kvinnor som ett globalt problem som drabbar kvinnor världen över - som tar olika uttryck i olika samhällen och situationer. Vi måste våga peta på normer kopp-

lade till kön och ställa frågor som: Varför är 98 procent av de som misstänks för sexualbrott män? Men vi måste också kunna prata om hur olika kulturer och länder har kommit olika långt i jämställdhetsarbetet och synen på kvinnans rättigheter - och vilka konsekvenser och utmaningar det kan få för vårt samhälle. Och helst skulle vi göra det med insikten om att vår egen kultur inte heller den är perfekt.

Gästkrönika: Mer handel – mer välstånd i EU:

MERVÄLSTÅND. 275 miljarder i ökat välstånd i EU. Det skulle bli resultatet om alla frihandelsavtal som EU nu förhandlar om skulle bli klara omedelbart, skriver Cecilia Wikström. Arkivfoto: Michael Probst/TT-AP

Handel kan ge 2,2 miljoner jobb

Siffror från IMF visar att 90 procent av framtidens tillväxt kommer att ske utanför Europa. Därför har EU-kommissionen nyligen lagt fram en strategi som gör EU:s handelsavtal effektivare och som ger de europeiska företagen tillgång till nya marknader. Förslaget omfattar ett enklare regelverk, men utan att ge avkall på våra europeiska säkerhets- och skyddsstandarder, för att bibehålla vår konkurrenskraft på den globala marknaden.

Trots att EU:s befolkning bara utgör sju procent av världens befolkning, står vi för mer än 20 procent av den samlade utrikeshan-

Cecilia Wikström
Ledamot i EU-parlamentet (L)

deln, vilket gör oss till världens största frihandelsområde. I dag är EU:s export nästan lika stor som Kinas, och betydligt större än USA:s. Men EU måste också säkra vår import för att kunna fortsätta att utveckla och producera varor och tjänster.

Flera handelsavtal har nyligen slutits, exempelvis

med Kanada, Singapore och Vietnam. Förhandlingar pågår med bland andra USA, Japan, Kina, Marocko och Tunisien. Förhoppningsvis kan nya förhandlingar snart börja med länder som Australien och Nya Zeeland. Skulle alla frihandelsavtal slutas omedelbart, skulle EU:s BNP växa med 2,2 procent, vilket motsvarar 275 miljarder euro, och 2,2 miljoner jobb skulle skapas enligt siffror från EU-kommissionen. Detta motsvarar Österrikes eller Danmarks andel av EU:s ekonomi.

Det transatlantiska handelsavtalet mellan EU och USA, TTIP, som just nu förhandlas fram är kanske det allra viktigaste avta-

... en ny hemmamarknad med nästan 850 miljoner människor ...

let. Inte bara för att USA är den enskilt viktigaste handelspartnern för EU och för att det skulle skapa en ny hemmamarknad med nästan 850 miljoner människor, utan också för att det innebär en möjlighet att sätta globala standarder för hälsa, miljö och arbetsrätt, något som dagens växande ekonomier annars kommer att göra åt oss.

Liberalernas socialliberala ekonomiska politik syftar till att bekämpa fattigdom och inte rikedom. Målet är

att skapa bättre möjligheter för dem som har ett sämre utgångsläge än vi. Därför är handelsavtal som GSP plus, som slöts med Pakistan 2013 viktigt. Genom fördelaktiga avtal med växande ekonomier kan dessa länder resa sig ur fattigdom med hjälp av handel och inte vara så beroende av bistånd.

I längden kommer det också att innebära att frågor som rör mänskliga fri- och rättigheter kommer att diskuteras på samma gång, men med utgångspunkt i något så positivt som ett fördelaktigt handelsavtal, vilket är gynnsamt för att utvidga säkerställandet av dessa rättigheter i de aktuella län-

derna. EU har allt att vinna på att få till fler handelsavtal, som rätt utformade skapar jobb och ekonomisk tillväxt, främjar innovation och bidrar till en ökad konkurrenskraft i EU.

Som ansvarsfull aktör på den globala marknaden tar vi fasta på möjligheten att upprätthålla och sprida konsument- och miljöskydd, arbetsrätt, matsäkerhet och respekten för de mänskliga rättigheterna.

Protektionism, nationalism, egoism och egenintresse tillhör en förgångentid. I dagens globaliserade kontext är det frihandel, globalt tänkande, liberalism och EU som är nyckelorden.